

POSTANOWIENIE

Dnia 4 sierpnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 4 sierpnia 2020 r.,

w sprawie K. C.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 31 stycznia 2020 r., sygn. akt II Ka (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w A. z dnia 23 października 2019 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wniosek złożony przez obrońcę skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt II KK 361/13, LEX nr 1427396*).

Wskazać należy, że we wniosku obrońcy skazanego K. C. o wstrzymanie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności nie przedstawiono argumentacji,

która przekonywałaby o konieczności zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k. w kontekście wymogów określających możliwości zastosowania wstrzymania wykonania orzeczenia. Przede wszystkim, powołanie się na treść zarzutów nie może być uznane za wystarczające w tym przypadku – nie mogą one bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka skazany nie powinien ponieść w ogóle kary. Brak bowiem możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że *prima facie* zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej dotyczącej czynienia ustaleń faktycznych przez Sąd I instancji, że powinny one prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. Należy podkreślić, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Co więcej, umożliwienie skazanemu naprawienia wyrządzonych w mieniu pokrzywdzonych szkód nie stanowi przesłanki ustawowej decydującej o konieczności wstrzymania wykonania kary pozbawienia wolności i nie mogło stać się przyczyną podjęcia takiej decyzji w tej sprawie – tym bardziej, że wnioskodawca nie przedstawił żadnej dokumentacji wskazującej na fakt zatrudnienia skazanego i wysokość osiąganych dochodów, która umożliwiałaby mu „choćby częściowe naprawienie szkód wyrządzanych w mieniu pokrzywdzonych”.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.